

עפ"ג 13388/12/19 - מדינת ישראל, הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים נגד אחמד גולאני, מחמוד אבו קטיש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופט מרים ליפשיץ-פריבס
המערכת
מדינת ישראל
הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים
נגד
המשיב
אחמד גולאני
מחמוד אבו קטיש

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דב פולוק) מיום 7.11.19 בת"פ
1383-05-18.

כללי

1. המשיב הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, באיסור החזקת חיית בר מוגנת, איסור סחר ואיסור סחר והחזקה של ערך טבע מוגן. המשיב נדון לקנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה. הערעור מופנה כנגד קולת העונש ביחס לגובה הקנס וגובה ההתחייבות.

2. ואלה המעשים: ביום 20.11.17 החזיק המשיב בביתו בארבע חוחיות ובנדוק אחד, שהם חיות בר מוגנות וערך טבע מוגן, בחמישה כלובים, אותם רכש עובר למועד זה.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להחמרת הענישה, כך שיוטל על המשיב קנס שלא יפחת מ- 4,000 ₪ וכי גובה ההתחייבות לא יפחת מ- 15,000 ₪. המערערת טוענת כי החוחית הנה חיית בר מוגנת וערך טבע מוגן, אשר בשנים האחרונות נמצאת במתקפת ציד בלתי חוקי וגם נתונה לסחר בלתי חוקי, שהפך נפוץ ע"י חובבי ציפורים, ומביא לתוצאה הקשה בה מצויה החוחית בסכנת הכחדה. לפיכך - קיימת חשיבות יתרה בשימור אוכלוסייה זו, והתערבות בית המשפט בדרך של החמרת הענישה נדרשת על מנת לנסות ולמגר תופעה זו. משכך, יש להטיל עונש המבטא את הפגיעה בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות דנן ואת ההרתעה הנדרשת בעבירות אלו. הן הרתעת היחיד והן הרתעת הרבים, ואת

שיקולי ההלימה והגמול. עוד נטען, כי בית משפט קמא קבע מתחם ענישה עם רף עליון בלבד ולא הגביל עצמו ברף תחתון לענישה ההולמת, שלא כפי המתחייב מכוח תיקון 113 לחוק העונשין והתעלם מהפסיקה הנוהגת, המשקפת מגמה של החמרה בענישה בגין העבירות דנן בנסיבות דומות לאלו שלפנינו. בנוסף, באה הפנייה להחלטה בעניין דומה, מאותה תקופה, שם נקבע מתחם עונש של מספר אלפי שקלים ועד עשרת אלפים שקל. כן נטען, שאילו היה מוטל קנס מנהלי, קנס זה היה גבוה מהקנס שהוטל על המשיב בפסק דינו של בית המשפט קמא. על כן נטען, כי יש להטיל על המשיב קנס שלא יפחת מסכום של 4,000 ₪ והתחייבות שלא תיפול מ - 15,000 ₪.

ב"כ המשיב טען מנגד כי המעשה בוצע בשנת 2017 ולבית משפט שיקול דעת וסמכות לחרוג ממתחם הענישה בהתאם לנסיבות האישיות של המשיב. מדובר במשיב מבוגר החולה בכמה מחלות כרוניות ומתקיים מקצבת נכות בלבד. הגדלת סכום הקנס, תבוא על חשבון מזון ותרופות. עוד נטען כי למשיב אין הרשעות קודמות. על כן יש לדחות הערעור.

דין

4. המשיב הודה בביצוע עבירות של החזקת חיית בר מוגנת, איסור סחר ואיסור סחר והחזקה של ערך טבע מוגן. הערך המוגן בעבירות אלה הוא הגנה על חיות הבר ושימור ערכי הטבע מפני הכחדתם. חיית הבר בה עסקין הנה ציפור מסוג חוחית, חיה מוגנת הנמצאת בשנים האחרונות בסכנת הכחדה. בגזר הדין לא קבע בית משפט קמא את מתחם הענישה ההולם בעבירות דנן. מעיון בפסיקה אליה הפנתה המערערת, עולה כי בענייננו נע מתחם העונש ההולם ממספר בודד של אלפי שקלים ועד ל - 10,000 ₪. העונש תכליתי, להילחם בתופעה של פגיעה בחיית בר מוגנת בהכבדה על מבצעי העבירה, עד כי תהיה בלתי כדאי כלכלית לעוסקים בה. בנסיבותיו של המשיב התרשם בית המשפט קמא כי יהא בעונשים שקבע כדי להרתיע את המשיב מהישנות העבירות.

המשיב הינו כבן 61 שנים. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה והעדר הרשעות קודמות. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה יש להתחשב במצבו האישי, הרפואי של המשיב במחלות שמהן הוא סובל ובדוחק הכלכלי שבו הוא נתון, בקיומו מקצבה של 1,700 ₪ כעולה מאישורים שהציג בפני בית משפט קמא. אשר למצב האישי, מטיעוני הסניגור בבית משפט קמא עולה, כי המשיב התגרש מאשתו לאחר הרבה שנות נישואין, "גרושתו וילדיו עזבו אותו. יש לו ילד סורר ומורה שלא פעם הגיש נגדו צו הגנה". כן יש לתת משקל לכך, שבית משפט קמא שוכנע כי המשיב לא הבין את האיסור במעשיו. בית משפט קמא הבהיר בגזר דינו, כי לנוכח נסיבות אלה הוא החליט לסטות ממתחם הענישה. כלל ידוע הוא כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשמים, ובנסיבות המיוחדות של המשיב במקרה דנן לא מצאנו לנכון לסטות מכלל זה.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כא' באדר א', תשפ"ב, 22 בפברואר, 2022, במעמד ב"כ המערערת, המערער ובא כוחו.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא